

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДЪРЖАВНА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА

Б Ю Л Е Т И Н

април, май, юни/2016

СЪДЪРЖАНИЕ

1. НОВИНИ И ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ	3
2. СЪДЕБНА ПРАКТИКА.....	5
3. КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ.....	21

НОВИНИ И ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Със своят план за увеличаване на данъка на лицензираните онлайн оператори от 30 на 35 процента, правителството на Гърция цели увеличение на приходите на държавата с €54 милиона

Последният проектозакон, който гръцкият парламент също се надява да възпре всеки нов, чуждестранен оператор от навлизане на пазара, бе одобрен миналият уикенд.

Одобрението му бе наречено „абсолютно наложително“ от управляващата гръцка партия Сириза, за да може държавата да се класира за последната вълна от спасителни средства от международните кредитори. Наскоро наложените кредитни санкции от страна на ЕС, сега изискват от Гърция да натрупа излишък от 3,5% по националният си бюджет, като събере допълнителни €1,5 милиарда от данъци.

Встрани от онлайн хазарта, гръцкото правителство също очаква да наложи подобни увеличения за операторите, работещи в рамките на страната с гориво за отопление, автомобилно гориво, електронни цигари, платена телевизия, кафе, луксозни стоки и алкохолната индустрия.

Новата фиксирана норма от 35% се очаква да бъде наложена от началото на 2017, което означава, че всички 24 лицензирани международни оператори на Гърция – всички с временни разрешителни от 2011 – ще трябва отново да кандидатстват, ако искат да продължат да обслужват гръцките клиенти след 2016г.

Този нов процес, който търси замяна на всички 24 временни разрешителни с перманентни версии до края на 2021г., според слуховете също ще включва и такси в размер на около €3 милиона за всеки оператор.

Онлайн операторът, собственост на държавата – ОРАР, се смята че е държал на увеличението в рамките на страната, за да се стигне до честна конкуренция в рамките на Европейският съюз, т.к. там вече бе предложено увеличение в размера на плоският данък на 35%.

Източник: <http://bg.rounders.org/gyrciq-velichava-danycite-vyrhu-online-hazarta/>

Италианският онлайн хазартен пазар със сериозен ръст през 2015 г.

Италианският хазартен регулатор AAMS съобщи, че печалбата, генерирана от онлайн хазартния пазар в страната, е нараснала с повече от 30 процента спрямо същия период на предходната година.

Според сайта на регулатора, пазарът в страната е събрал 327 млн. евро в печалби, като приходите са били за 9,4 млрд. евро.

Спортните залози са генерирали печалба от 254 млн., с 19% повече от предходната година.

За разлика от спортните залози, покер пазарът на Ботуша е отчел леко намаление – печалбата от него е спаднала с 4,2% до €71 млн.

Източник: <http://www.bukmeikari.com/pazar-sas-seriozen-rast-prez-2015/>

Датският хазартен пазар подсилен от растеж на спортните залози

Хазартният сектор на Дания е нараснал със 7,7% през 2015 г., което се дължи най-вече на рязкото покачване в резултатите на операторите на спортни залози и казино игри в тази скандинавска държава.

Според националния хазартен регулатор, който се казва Spillemyndigheden, предварителните данни показват, че общия брутен приход от хазартни игри за годината до 31 декември е ударил €1,1 млрд.

Числата от 2015 г. са особено окуражаващи, тъй като растежът в периода между 2012 и 2014 г. е бил само 3,3%.

Spillemyndigheden заявиха, че приходите от спортни залози са нараснали с 21% до DKK910 милиона в последното тримесечие на 2015 г., докато приходите от онлайн хазарт са се увеличили с 14 на сто до DKK2,03 млрд. в течението на годината.

Приходите от онлайн покер са тези, които търпят най-сериозен спад на датска земя. Година за година, от 2014 към 2015 г., приходите от онлайн покер са спаднали до само DKK 165 млн., като тази цифра е с цели 25% по-малко от данните за 2012 г., когато бе пуснат регулирания хазартен пазар в Дания.

Приходите на седемте лицензирани казина в Дания са спаднали с 6% в четвъртото тримесечие на годината, въпреки че общо за 2015 г. се радват на растеж от близо 5% до DKK340 млн.

Източник: <http://onlinebettingtips.org/datskiq-hazarten-pazar-podsilen/>

СЪДЕБНА ПРАКТИКА

РЕШЕНИЕ

№ 701/13.04.2016г./гр. Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - БУРГАС, XIX АДМИНИСТРАТИВЕН СЪСТАВ, на тридесет и първи март, две хиляди и шестнадесета година, в публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ХРИСТО ХРИСТОВ
ЧЛЕНОВЕ: 1. ЧАВДАР ДИМИТРОВ
2. ВАНИНА КОЛЕВА

секретар: М.В.

прокурор: Георги Дуков

Като разгледа докладваното от съдия Хр. Христов КНАХ дело № 459 по описа за 2016г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63 от ЗАНН, вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационната жалба от Държавната комисия по хазарта, гр. София, против Решение № 1852 от 23.12.2015г., постановено по НАХД № 4692 по описа на Районен съд – Бургас за 2015г., с което е отменено Наказателно постановление № 5/2015 от 07.07.2015г. на Председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на ЕТ „БАИ – М.Т.“, ЕИК 102082513, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ж.к. “Славейков“, *** за нарушение по чл.45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта, на основание чл.110, ал.1 от ЗХ е наложено адм. наказание имуществена санкция в размер на 5000лв.

Иска се отмяна на атакуваното решение и на отмененото с него наказателно постановление. Твърди се, че решението на първоинстанционния съд е постановено при нарушение на материалния закон, като неправилно първоинстанционният съд приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът Държавната комисия по хазарта, гр. София, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касацията ЕТ „БАИ – М.Т.“, редовно и своевременно уведомен, се представлява от упълномощен процесуален представител адвокат Д., който оспорва жалбата и моли за потвърждаване решението на първата инстанция.

Участващият в процеса представител на БОП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становището на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл.218 и чл.220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл.210, ал.1 от АПК и при спазване на изискванията на чл.212 от АПК. Разгледана по същество същата се явява основателна поради следните съображения:

Санкцията е наложена за това, че на 10.06.2015г., в гр. Бургас, в игрална зала с адрес ж.к Славейков кв. 36, между бл.21 и бл.65, ЕТ „БАИ – М.Т.“ е допуснало лицето И.К. без документ за самоличност, в нарушение на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ. За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 005/26.06.2015г., въз основа на който е издадено и обжалваното пред РС - Бургас процесно наказателно постановление, в което е пресъздадено съдържанието на акта.

За да постанови решението си районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като е осъществено изпълнение по чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ. Обосновал е извод, че конкретното нарушение съставлява маловажен случай, поради което е приложил чл. 28 от ЗАНН и е отменил НП.

Съгласно чл.63 от ЗАНН решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съобразявайки нормата на чл.218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, следи служебно.

Съдът споделя извода на РС Бургас за липса на съществено нарушение на процесуалните правила при съставяне на АУАН, водещо самостоятелно до отмяна на НП. Нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани достатъчно подробно и ясно, както в АУАН, така и в НП, като фактическите констатации се подкрепят от събраните по делото доказателства.

По делото не е спорен фактът, че търговецът е нарушил разпоредбата на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ като е допуснал в игралната зала лице без документи за самоличност. За това отговорността му правилно е ангажирана на посоченото правно основание, като размерът на наложената му имуществена санкция е определен в законоустановените граници и съобразен с тежестта на извършеното нарушение.

Настоящият касационен състав не споделя мотивите на първата инстанция досежно приложението на чл.28 от ЗАНН. Действително, при определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл.11 от ЗАНН и чл.93, т.9 от НК. Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН, по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК. Съгласно чл.93, т.9 от НК, „маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с

обикновените случаи на престъпление от съответния вид. С оглед цитираните разпоредби, „маловажен случай“ ще е налице, само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав приема, че административното нарушение, за което е санкционирано дружеството, не следва да се квалифицира като „маловажен случай“, доколкото и видно от данните по делото, установеното нарушение е един типичен случай за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

Доколкото пък наказуемото деяние не предполага наличие на вредни последици, то тяхната липса не обуславя задължително приложението на чл.28 от ЗАНН. Не маловажен е и факта, че предвиденият по отношение на хазартната дейност контрол е засилен, както и отговорността при нарушения по ЗХ, които чувствително увреждат фискалните интереси на държавата, поради което и нарушенията на неговите разпоредби се отличават с по-висока степен на обществена опасност.

Доводите на районния съд за отмяна на НП се приемат от настоящата инстанция като неправилно изградени, поради което е налице основание за отмяна на съдебния акт, като постановен при неправилно прилагане на закона.

Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и подлежи на решаване по същество. От доказателствата по делото безспорно се установява, че на посочените в АУАН и НП дата и място едноличният търговец е извършил нарушение на нормата на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ. Релевантните за обективната истина факти са безспорно установени и налагат извода за доказаност на описаното в наказателното постановление нарушение и правилното му санкциониране. След отмяна на обжалваното решение на районния съд, административният съд следва да потвърди изцяло издаденото от председателя на ДКХ наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.2 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд Бургас, XIX-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1852 от 23.12.2015г., постановено по НАХД № 4692 по описа на Районен съд – Бургас за 2015г. и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 5/2015 от 07.07.2015 г. на Председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на ЕТ „БАИ – М.Т.“, ЕИК 102082513, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ж.к. „Славейков“, *** за нарушение по чл.45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта, на основание чл.110, ал.1 от ЗХ е наложено адм. наказание имуществена санкция в размер на 5000 лв.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

№/04.2016г., град Добрич

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Добрички административен съд, в публично заседание на осми март, две хиляди и шестнадесета година, в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Нели Каменска

Таня Димитрова

при участието на секретаря М.М. и прокурора при Окръжна прокуратура гр.Добрич, Румяна Желева, разгледа докладваното от съдия Н.Каменска касационно дело с административно-наказателен характер № 45 по описа на съда за 2016г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.63 ал.1 от ЗАНН във връзка с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на Държавна комисия по хазарта, представлявана от Г.П. –ст.юрисконсулт срещу решение № 117/14.12.2015г., постановено по нахд № 220/2015г. по описа на Районен съд гр.Балчик, с което е отменено наказателно постановление № 13/2015 от 28.08.2015г. на председателя на Държавната комисия по хазарта, издадено срещу “Торъс” ООД, гр.Варна.

Касаторът не е съгласен с постановеното решение, с което е отменено наказателното постановление. Счита, че съдебният акт е постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон-касационни основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН. В касационната жалба се твърди, че доказателствата по делото не били проверени по реда на чл.339, ал.3 и чл.305, ал.3 от НПК, а били обсъдени едностранчиво, избирателно и превратно. Развити са доводи и за допуснато нарушение на материалния закон, изразяващо се в погрешна преценка, че са налице предпоставките на чл.28, б.”а” от ЗАНН. Иска се решението на РС гр.Балчик да бъде отменено, а вместо него да се постанови друго за потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът, “Торъс” ООД, гр.Варна, представлявано от адв.С.К., оспорва касационната жалба, изразява становище за законосъобразност на първоинстанционното решение и моли то да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура гр.Добрич счита жалбата за неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно. Изразява становище, че нарушението макар и формално да осъществява признаците на чл.108, ал.1 от Закона за хазарта, правилно е преценено от районния съд като маловажно. Дава заключение за потвърждаване на решението на районния съд.

Административен съд гр.Добрич, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, в рамките на наведените касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.63, ал.1 от ЗАНН, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване на решението, като неизгодно за нея и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна.

С обжалваното решение РС гр.Добрич е отменил наказателно постановление № 13/2015 от 28.08.2015г., издадено от председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на "Торъс" ООД, ЕИК, 103203081, със седалище и адрес на управление в гр.Варна, район "Младост", ул."Белински" № 21, представлявано от Д.Т.Д., за нарушение на чл.8, ал.2 от Общите изисквания към игралните зали, в които се организират хазартни игри с игрални автомати / обн. ДВ бр.32/2014г/ във връзка с чл.108, ал.1 от Закона за хазарта, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

От фактическа страна по делото е установено, че ответникът по касационната жалба, "Торъс" ООД гр.Варна организира хазартни игри с игрални автомати в игрална зала в с.Кранево, община Балчик, ул."Черно море" № 3. При извършена на 08.07.2015г. проверка от инспектори на ДКХ не били представени сервизните протоколи за ремонт на игралното оборудване. Същите били изискани след проверка на дневните отчети от 30.09.2013г. и 01.06.2014г. /последния работен ден и първия работен ден след възобновяване на работата в залата/, при която се установили несъответствие в показанията на електронните и електромеханичните броячи на седем игрални автомата, вписани в дневните отчети на горепосочените дати. Тези обстоятелства били отразени в Констативен протокол № 5228/08.07.2015г., съставен в деня на проверката в присъствието на управителя на дружеството, който го е подписал. Впоследствие, управителят на дружеството изпратил с писмо на 10.07.2015г. сервизните до Държавната комисия по хазарта в гр.София и същите били получени от проверяващите органи там на 13.07.2015г. На 03.08.2015г. срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение, с който му е отправено обвинение за нарушаване на изискванията в чл.8, ал.2 от Общите изисквания към игралните зали, в които се организират хазартни игри с игрални автомати. Актът е връчен на Н.Д., упълномощена от управителите на "Торъс" ООД с изрично нотариално заверено пълномощно да подписва и получава съставени срещу дружеството актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления. Въз основа на така съставения акт, на 25.08.2015г. е издадено оспореното пред РС-Балчик наказателно постановление № 13/2015, с което на дружеството е наложена имуществената санкция от 3 000 лв. на основание чл.108, ал.1 от Закона за хазарта във връзка с чл.8, ал.2 от Общите изисквания към игралните зали, в които се организират хазартни игри с игрални автомати.

За да постанови този резултат съдът е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства и е приел, че макар и формално нарушението да било извършено, поради неговата по-ниска степен на обществена опасност от нарушения от същия вид са били налице предпоставките за квалифициране на деянието като "маловажен случай" по см. на чл.28, б."а" от ЗАНН.

След преценка на гореописаната фактическа обстановка, приета за установена от въззивния съд и по която страните не спорят, Административен съд гр.Добрич намира, че обжалваното решение е неправилно. Настоящият съдебен състав не споделя направените от

Районен съд -Балчик правни изводи за наличие на предпоставките по чл.28, б."а" от ЗАНН изключващи отговорността, поради наличието на маловажен случай на административно нарушение.

Нормата на чл.8, ал.2 от Общите изисквания към игралните зали, в които се организират хазартни игри с игрални автомати, приети от Държавната комисия по хазарта, на основание чл.22, ал.1, т.5 от Закона за хазарта, изисква от организаторите на хазартни игри да съхраняват в игралната зала екземпляр от сервизния протокол и при поискване от длъжностни лица на ДКХ с контролни функции да го представя. Неизпълнението на това задължение е обявено за административно нарушение от чл.108, ал.1 от Закона за хазарта, който гласи, че организатор на хазартни игри, който наруши приетите от Комисията общи задължителни игрални условия и правила, общи задължителни изисквания, общи задължителни правила и общи задължителни технически изисквания по чл. 22, ал. 1, т. 4, 5, 6 и 7, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв.

Касаторът по същество не оспорва , че при проверката не е успял да представи сервизните протоколи. При тези данни следва да се приеме, че елементите от състава на административното нарушение по чл.108, ал.1 от ЗХ във вр. с чл.8, ал.2 от Общите изисквания, за което касаторът е санкциониран, са налице- не е изпълнено задължението за съхраняване на посочените документи в обекта и представянето им на контролните органи по хазарта. Настоящата инстанция счита, че представянето на сервизните протоколи само няколко дни след проверката не може да квалифицира деянието като маловажен случай на административно нарушение. Действително то е по-леко по вид от неизпълнението на други императивни изисквания, съдържащи се в Общите условия и наказващият орган е съобразил това обстоятелство като е определил размера на имуществената санкция в предвидения в закона минимум от 3 000 лв., но конкретният случай не е с толкова ниска степен на обществена опасност, за да бъде преценен като маловажен. Непредставянето в момента на поискването на сервизните протоколи за ремонт на игралните автомати, за които в случая са констатирани несъответствия в показанията пречат възможността контролните органи да извършат обективна преценка на какво се дължат въпросните несъответствия, затова не е с по-ниска степен на обществена опасност. Правилно наказващият орган не е приложил нормата на чл.28, б."а" от ЗАНН.

В резултата от изложеното оспореното решение като незаконосъобразно следва да се отмени, а спорът за законосъобразността на наказателното постановление - да се реши по същество.

При извършване на служебна проверка съдът не установи допуснати съществени процесуални нарушения в производството по съставяне на АУАН и наказателното постановление. Същите съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН и са издадени в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно изискванията на закона и е предявен на изрично упълномощен представител на търговското дружество, за да се запознае със съдържанието му. Нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани подробно и ясно както в акта, така и в наказателното постановление, а фактическите констатации се потвърждават от събраните по делото доказателства. По тези съображения настоящата инстанция намира, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да се потвърди.

Водим от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд гр.Добрич

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 117/14.12.2015г., постановено по нахд № 220 по описа на Районен съд гр.Балчик за 2015г., като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 13/2015 от 28.08.2015г., издадено от председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на “Торъс” ООД, ЕИК, 103203081, със седалище и адрес на управление в гр.Варна, район “Младост”, ул.”Белински” № 21, представлявано от Д.Т.Д., за нарушение на чл.8, ал.2 от Общите изисквания към игралните зали, в които се организират хазартни игри с игрални автомати / обн. ДВ бр.32/2014г/ във връзка с чл.108, ал.1 от Закона за хазарта, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Р Е Ш Е Н И Е

№ /06.2016 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – X касационен състав

На двадесет и осми април хиляди и шестнадесета година

В публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА ЯНЯКИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕВГЕНИЯ БАЕВА

РАЛИЦА АНДОНОВА

Секретар: **Т.Ч.**

Прокурор при Варненска окръжна прокуратура: **АЛЕКСАНДЪР АТАНАСОВ**

като разгледа докладваното от **съдия Ралица Андонова**

кАНД №909 по описа на съда за 2016 година,

За да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК вр.чл.63 ал.1 ЗАНН и е образувано по касационна жалба от Държавната комисия по хазарта – София против решение №85/25.01.2016г по НАХД №4800/2015г на РС-Варна, ХХІХ с-в, с което е отменено издаденото от председателя на ДКХ НП №8/10.08.2015г и наложената на „М.В.“ ЕООД – Варна, ЕИК *****, представлявано от управителя М.Я.Б., ЛНЧ *****, имуществена санкция в размер на 5000лв. на осн.чл.110 ал.1 от Закона за хазарта.

Релевирано е касационното основание по чл.348 ал.1 т.1 от НПК, приложим по препращане от чл.63 от ЗАНН – неправилно приложение на материалния закон, като са изложени подробно развити съображения за незаконосъобразност на извода на ВРС за маловажност на случая по см.чл.28 от ЗАНН. Претендира се отмяната на незаконосъобразното решение и цялостно потвърждаване на НП. В съдебно заседание касаторът не се представлява; чрез процесуалния си представител е депозирал писмено становище, с което изцяло поддържа жалбата си по изложените в нея съображения, и настоява за уважаването ѝ.

Касационният ответник „М.В.“ ЕООД чрез пълномощника си адв.Н.В. оспорва жалбата и сочи, че се касае за първо нарушение от страна на дружеството, което правилно е квалифицирано от въззивния съд като маловажен случай.

Представителят на Окръжна прокуратура – Варна счита жалбата за неоснователна и предлага решението на ВРС да бъде оставено в сила

Касационната инстанция намира, че жалбата е основателна.

Въз основа на събраните в хода на съдебното дирене доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на основание заповед на председателя на ДХК на 08.07.2015г е извършена проверка по спазването на специалния закон в игрална зала в гр.Варна, ул.“Ген.Паренсов“ №23, в която се организират хазартни игри с игрални автомати от „М.В.“ ЕООД, с удостоверение за издаден лиценз. Проверяващите съвместно с крупиецо В.К. изискали документите за самоличност на намиращите се в игралната зала лица, при което било установено, че едно от тях – М.М.Т., ЕГН *****, което в момента играло на игрален автомат „Баргейм“, е допуснато вътре без документ за самоличност (лична карта, паспорт, СУМПС). Имената и личните данни на това лице били установени от доброволно дадените от него писмени обяснения; с дадените такива от крупиецо В.К. тези факти са потвърдени. Установеното в хода на проверката било обективизирано в КП №005219/08.07.2015г. За установеното нарушение, квалифицирано по чл.45 ал.2 т.4 от ЗХ против дружеството бил съставен АУАН от 21.07.2015г – за това, че в игралната зала е допуснато лице без документи за самоличност. АУАН бил съставен в хипотезата на чл.40 ал.2 от ЗАНН, тъй като след надлежно изпратена покана представляващият дружеството не се явил за съставянето му. Въз основа на акта е издадено и НП, с което за идентично от фактическа страна и като правна квалификация административно нарушение на „М.В.“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000лв. на осн.чл.110 ал.1 от ЗХ.

При така установената фактология ВРС приел от правна страна, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на законоустановените срокове за това, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а обективно съставомерното и доказано по несъмнен начин нарушение правилно е квалифицирано по чл.45 ал.2 т.4 от специалния закон. Независимо от това въззивният съд приел, че АНО неправилно е приложил материалния закон, като не е съобразил, че конкретният казус представлява маловажен случай по см.чл.28 от ЗАНН. В тази насока съдът изложил съображения, че нарушението е първо по ред за санкционираното дружество, престоят на лицето без лични документи в игралната зала е бил съвсем кратък, той е бил проверен и допуснат до залата веднъж, но след това се е върнал без документи, въз основа на което ВРС е приел, че правилата за организиране на хазартни игри не са нарушени съществено, нарушението разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид, като изложеното обуславя малозначителността на вредните последици.

Касационната инстанция не споделя този правен извод.

Съгл.чл.45 ал.2 т.4 от ЗХ в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност. Текстът е ясен граматически, т.е. не се нуждае от нарочно тълкуване, и е императивен. Законодателят не е предвидил никакви условия, които да изключват задължението на служителите на игралните зали да допускат в тях само лица с документи за самоличност, напр. за редовни посетители, познати на персонала, за такива, които влизат само за кратък престой, за такива, чиито документи за самоличност в момента не са на тяхно разположение и прочие. От друга страна нарушението не е резултатно, а формално такова, и се осъществява чрез бездействие от служителите на игралната зала, които в случая безспорно и безусловно са допуснали такова, изпълнявайки цитираното си задължение – по този начин е осъществен и обективния състав на нарушението. В тази връзка не е възможно да се възприеме липса или маловажност на вредните последици най-малко с оглед обстоятелството, че лицето без документи за самоличност е било в игралната зала и е играело на автомат в момента на проверката, а именно това са фактите, които законодателят е преценил като общественоопасни, нарушаващи установения в страната правов ред, и е квалифицирал това поведение като административно нарушение. Ето защо касационният съдебен състав счита, че никое от възприетите от въззивния смегчаващи отговорността обстоятелства не е налично в конкретния казус. Същевременно обстоятелството, че това нарушение е първо по ред за дружеството – организатор на хазартни игри, само по себе си не е достатъчно основание за квалифицирането му като маловажен случай по см.чл.28 от ЗАНН. Напротив – в конкретния случай липсват многобройни смегчаващи отговорността обстоятелства, и не е налице само едно, но изключително такова, което да дава основание този казус да бъде възприет като такъв с по-ниска степен на обществена опасност и различаващ се от типичните случаи на нарушение от същия вид, и да бъде квалифицирано като маловажен случай по см.чл.28 от ЗАНН.

Като е приел противното, въззивният съд е допуснал неправилно приложение на материалния закон, а това обстоятелство квалифицира проверяваното му решение като незаконосъобразно и безалтернативно налага отмяната му. НП е законосъобразно както от процесуалноправна, така и от материалноправна страна, а имуществената санкция е наложена в специалния минимум по чл.110 ал.1 от ЗХ, поради което липсват основания за отмяна или изменение на НП.

Така мотивиран и на осн.чл.222 ал., от АПК, касационният съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 85/25.01.2016г по НАХД №4800/2015г на РС-Варна, XXIX с-в, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от председателя на Държавната комисия по хазарта НП №8/10.08.2015г и наложената на „М.В.“ ЕООД – Варна, ЕИК *****, представлявано от управителя М.Я.Б., ЛНЧ *****, имуществена санкция в размер на 5000лв. на осн.чл.110 ал.1 от Закона за хазарта.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

№ 3971

гр. София, 10.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН

СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Деница Митрова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора

Стоян Димитров, като разгледа дело номер 1441 по описа за 2016 година

докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид

следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Държавната Комисия по Хазарта /ДКХ/, чрез юрисконсулт Г. П. срещу решение № 83 от 10.08.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 19085/2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 8 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 47/ 16.10.2013 г. на Председателя на ДКХ.

С посочено НП на [фирма], на основание чл. 101 от Закона за хазарта е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева, за извършено нарушение по чл. 38 от ЗХ .

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.

Посочено е, че първоинстанционният съд е изградил изводите си в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Според касатора

при правилно изяснена фактическа обстановка и обоснован извод, че [фирма] е осъществил нарушение на чл. 38, ал. 1 от ЗХ, СРС незаконосъобразно е отменил НП, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на съдебния акт и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определения размер на административното наказание

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Представена е писмена защита.

Ответникът по касационната жалба, не се представлява. Представено е писмено възражение против касационната жалба, в което са развити подробни съображения за неоснователност на същата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено, а НП потвърдено.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка.

Първоинстанционният съд е приел, че на 21.05.2013 г. длъжностни лица при комисията по хазарта са извършили проверка в игрална зала в [населено място], в която се организират хазартни игри с игрални автомати дружеството [фирма]. Установено е, че в залата се експлоатира джакпот система тип BGJP 60-40, с идентификационен номер JP 110719-029, която не е вписана в издаденото удостоверение за лиценз № И-2143/06.11.2012 г., издадено от ДКХ, а в същото време джакпот система с идентификационен номер, JP 090902-005, вписана в издаденото удостоверение за лиценз № И-2143/06.11.2012 г. липсва. Т.е. налице е извършена промяна на обстоятелството вписано в Удостоверението за лиценз, без предварително да е подадено искане за вписване на тази промяна.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 047/17.06.2013 г., връчен на представител на сочения нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил неправилно закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено на 18.08.2015 г. от юрисконсулт. Жалбата е подадена чрез СРС, по пощата на 27.08.2015 г., видно от поставеното на лицевата страна на приложения пощенски плик клеймо, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал всички относими за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, в подкрепа на направените изводи, които не се споделят от настоящия състав на съда.

Настоящият касационен състав счита, че извършването на нарушението е установено по безспорен начин.

Съгласно действащата и към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 38, ал.1 от ЗХ, „промяна на обстоятелства, вписани в издадения на организатор на хазартни игри или на дейност по чл. 1, т. 2 лиценз, различна от промяната по чл. 37, може да бъде извършена само след подаване на искане и получаване на ново удостоверение с вписана промяна”. С тази разпоредба се въвежда разрешителен режим, т.е. без значение е каква промяна ще се извършва в обстоятелствата по издадения лиценз, като същата не може да се извършва преди да бъде поискано и издадено ново удостоверение за вписването ѝ.

В Удостоверение за издаден лиценз № И-2143 / 06.11.2012 г. на ДХК са посочени 5 броя и то точно описани по наименование, тип, версия и идентификационен номер системи за формиране на премия „Джакпот“. Всички тези показатели са обстоятелства, визирани в издадения на организатора на хазартни игри лиценз, поради което и промяната на който и да е от тях, подлежи на режима по чл.38, ал.1 от ЗХ, т.е. за да извършва законосъобразно дейността си по лиценза, при необходимост от промяна, тази промяна първо е следвало да бъде заявена пред ДКХ, която да издаде изрично ново удостоверение с вписването ѝ. Задължението не е изпълнено от организатора на хазартни игри, като безспорно по делото е установено, че при извършената проверка на 21.05.2013 г., в игралната зала са инсталирани 5

броя системи за формиране на премия „Джакпот“ и след проверка за съответствие на инсталираните и експлоатирани в игралната зала системи за формиране на премия „Джакпот“ с вписаните в Удостоверение за издаден лиценз № И – 2143/06.11.20132 г. на ДХК, подробно описани в НП, намиращата се система в позиция № 2 в удостоверението не е била налична в игралната зала, а система с тип версия BGJP 60-04 и идентификационен номер JP 110719 – 029 – инсталирана и експлоатирана в игралната зала не е била вписана в горепосоченото Удостоверение. В този смисъл единственият възможен извод, е че дейността се осъществява не по начина и с „Джакпот“ системи, които не съответстват на вписаните в издаденото удостоверение. Във връзка с горепосоченото настоящата инстанция, счита че правилно административнонаказващият орган е приел наличието на нарушението по чл. 38, ал. 1 от ЗХ.

По отношение на размера на санкцията 2 000 лева, съдът намира, че тя е наложена в минимален размер, поради което се явява правилно определена.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде отменено, като по същество се потвърди и атакуваното наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 83 от 10.08.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 19085/2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 8 състав и вместо него постановява друго, с което

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 47/16.10.2013 г. на Председателя на ДКХ с което на [фирма]“ на основание чл. 101 от Закона за хазарта е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, за извършено нарушение по чл. 38 от ЗХ.

Решението е окончателно.

РЕШЕНИЕ

№ 4063

гр. София, 13.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2016 г. в следния състав: ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков Деница Митрова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер 1427 по описа за 2016 година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 3920 от 13.02.2016 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 4412 от 20.01.2016 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Държавната комисия по хазарта (ДКХ) срещу решение от 12.10.2015 г. по НАХД № 19202 от 2014 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 109 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 90 от 27.12.2013 г., издадено от председателя на ДКХ, с което на „българска телекомуникационна компания“ (Б.) ЕАД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева на основание чл. 105, ал.2 от Закона за хазарта (ЗХ) за извършено нарушение на чл. 22, ал. 4 от ЗХ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска да се отмени обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на производствените правила. Излагат се подробни доводи по съществуващото на спора. Искане се касационната инстанция да отмени решението и вместо него да постанови друго, с което НП да бъде потвърдено. В съдебното заседание касаторът, редовно призован не се представлява.

Ответникът – [фирма], редовно призован се представлява от адв. В., който оспорва жалбата и предлага да се остави в сила решението на въззивния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, 15 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна: На основание Заповеди № П - 270 от 20.06.2013 г. и № П – 277 от 20.06.2013 г. на председателя на ДКХ, на 03.07.2013 г. е извършена проверка по спазване на изискванията на чл. 22, ал.4 от ЗХ във вр. с Решение № 674 от 11.06.2013 г. и № 728 от 24.06.2013 г. на ДКХ и Разпореждания на председателя на СРС от 17.06.2013 г. и 28.06.2013 г. на интернет доставчик от адрес: [населено място], [улица].

В хода на проверката е установено, че доставчик на интернет услуги /предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги/ на адрес: [населено

място], [улица] е [фирма].

След включване в интернет мрежата на доставчика на интернет услуги на територията на хотела, чрез IP адрес 95.42.67.4 и въвеждане в адресното поле на интернет браузера "М. F." на интернет адресите, упоменати в разпорежданията на председателя на СРС от 17.06.2013 г. и 28.06.2013 г., е установено зареждането на главните страници на интернет сайтове, което доказва наличието на достъп до тях, макар и да има искане за ограничаване на достъпа до тях чрез разпореждането на председателя на СРС. За направените констатации е съставен констативен протокол № 004657 от 03.07.2013 г. с приложения: скрийншоти /снимка на моментното състояние на монитора в процес на работа/, отразяващи IP адреса на интернет доставчика [фирма] и състоянието на всяка една от интернет страниците по списъците от Разпорежданията на председателя на СРС към момент на проверката.

Издаденото Разпореждане на председателя на СРС по искане с вх. № 24081/17.06.2013 г. е публикувано на интернет страницата на ДКХ на 17.06.2013 г. Издаденото Разпореждане на председателя на СРС по искане с вх. № 1160/28.06.2013 г. е публикувано на интернет страницата на ДКХ на 28.06.2013 г. Дружеството жалбоподател не е спряло достъпа до съответните интернет страници в срок от 24 часа от Разпорежданията.

С оглед на това на 26.08.2013 г. инспектор в отдел "Контрол" на ДКХ – [населено място], съставил АУАН № 090 от 26.08.2013 г. срещу [фирма]. В законоустановения срок са постъпили възражения. След обсъждането им е съставен АУАН, и на 27.12.2013 г. председател на ДКХ е издал НП 90/2013 г.

За да отмени НП съдът се е позовал на гласни доказателства, съдържащи се в показанията на свидетеля К. У. и приетата по делото СТЕ, изготвена от вещото лице И. Д., както и приобщените по делото писмени доказателства.

СРС е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Въззивната инстанция е приела, че събраните доказателства в хода на административни наказателното производство и пред съда не се достатъчни, за да обосноват извод за неизпълнение на задължението на Б. по чл. 22, ал.4 от ЗХ. Районният съд е кредитирал приетата по делото експертиза, която е установила, че за процесните интернет сайтове е налице забрана за достъп от D. сървърите на Б., но не е установено откога е забраната. Допълнително е посочено,

че дори ?ТК ЕАД да е изпълнил задължението си по чл. 22, ал.4 от ЗХ, крайният потребител в зависимост от настройките в модема си или от крайното устройство би могъл да заобиколи наложената от Б. забрана за достъп.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Приел е, че АУАН е съставен от оправомощено длъжностно лице в срока по чл.34, ал.2

ЗАНН и съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 40, ал.1 ЗАНН актът е съставен в присъствието на нарушителя и свидетели, присъствали при извършването и установяването на нарушението и е редовно предявен на нарушителя съгласно чл.43, ал.1 ЗАНН.

Приел е също, че процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, петнадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановени в нарушение на закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 15 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на ДКХ по повод на която е образувано настоящето производство, за основателни.

Според чл. 22, ал. 4, изр. поел. предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

Ай-пи адресът е уникален номер, който се използва от компютри, за да се свързват едни с други, когато изпращат информация през Интернет или локална мрежа, използвайки Интернет протокол - IP. Той позволява на компютрите, които изпращат информацията, да знаят къде да я изпращат, а на машините, които получават информацията, да знаят, че тя идва от желаното местоназначение. Видно от доказателствата по делото голяма част от интернет страниците се отварят и ай - пи адресът показва, че предприятието, доставящо електронни съобщителни мрежи, е [фирма]. След включване в интернет мрежата на доставчика на интернет услуги на територията на хотела, чрез IP адрес 95.42.67.4 /Б. / и въвеждане в адресното поле на интернет браузера „М. Ф." На интернет адресите, упоменати в разпорежданията на председателя на СРС от 17.06.2013 г. и 28.06.2013 г., е установено зареждането на главните страници на интернет сайтове, което доказва наличието на достъп до тях, макар и да има искане за ограничаване на достъпа до тях чрез разпореждането на председателя на СРС.

ДКХ не е регламентирала начина, по който достъпът до съответните страници

трябва да бъде преустановен, важен е крайният резултат тези интернет страници да не са достъпни. Видно от приобщените по делото писмени и гласни доказателства това изискване не е спазено, а достъпът до тези страници не е ограничен.

Дружеството твърди, че чрез свободен D. - сървър могат да се достъпят всички интернет страници. Ако се допусне, че твърденията на наказаното лице са верни, то проверяващите щяха да констатират наличие на достъп до всички проверявани интернет страници, а те са констатирани, че от 48 интернет страници са достъпни 24.

Видно от доказателствата по административната преписка при проверката не е използван

свободен D. - сървър, а е използван D. - сървър на [фирма] и е констатирано, че част от интернет страниците са били с блокиран достъп, а друга част -не.

Неправилно въззивната инстанция изцяло кредитира СТЕ, тъй като същата е установила, че към 21.05.2015 г. при направена проверка в мрежата на В., от офис на наказаното лице, за зареждане на домейните, посочени в процесното НП излиза съобщение „Вие попаднахте на тази страница, защото достъпът до сайта е ограничен във връзка с изпълнение на Разпореждания на СРС“. Следователно експертизата е установила какво е състоянието на блокираните домейни след датата на издаване на НП, а не какво е било състоянието им преди констатирането на нарушението. Следователно не може да се приеме, че описаната в НП фактическа обстановка е разколебана, както и че посочения достъп до подробно посочените от ДКХ в АУАН домейни са били недостъпни към 03.07.2013 г. Отделно от това е необходимо да се подчертае, че проверката е направена в офис на В., а не на независима територия, от която да се установи дали действително интернет доставчикът е блокирал достъпът до процесните домейни за крайния потребител.

По тези съображения касационната инстанция намира жалбата на ДКХ за основателна и като такава следва да се уважи като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови ниви, с което се потвърди НП.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2 вр. чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, 15 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 16.11.2015 г., постановено по НАХД № 19202 от 2014 г. по описа на СРС, НО, 109 състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 90 от 26.08.2013 г., издадено от председателя на ДКХ, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева на основание чл. 105, ал.2 от Закона за хазарта за извършено нарушение на чл. 22, ал. 4, изр. 6 от ЗХ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.

КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ

